

בש"פ 8727/15 - מרדכי מזרחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8727/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: מרדכי מזרחי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) במ"ת 26383-10-15 מיום 29.11.2015

תאריך הישיבה: י"א בטבת התשע"ו (23.12.2015)

בשם העורר: עו"ד דוד בוחבוט

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) שהורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. העורר נאשם במסגרת פרשה שעיקרה תואר בהחלטת מיום 23.12.2015 בעניין בן לולו (בש"פ 8585/15 בן לולו נ' מדינת ישראל (23.12.2015) (להלן: עניין בן לולו; בן לולו)). בתמצית ייאמר כי כתב האישום מייחס לעורר קשירת קשר עם שניים אחרים - בן לולו ואדם נוסף בשם מסיקה, שניהם נאשמים בכתב אישום נפרד - לגידול קנביס בכמות מסחרית. נטען כי במועד קרוב ליום 27.9.2015 הסכים העורר להסיע כמות גדולה של סם במשאית בתמורה

לתשלום של 15,000 ש"ח. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 27.9.2015 נפגשו השלושה בצומת פלוגות וסיכמו כי ביום 30.9.2015 תיקטף כמות גדולה של קנבים בחממה על ידי בן לולו ומסיקה או מי מטעמם, ותיארז בשקים. אז יגיע העורר עם המשאית לחממה, יאסוף את השקים ויסיעם אל מקום שהוסכם מראש. בהמשך, ביום 30.9.2015 הגיעו מסיקה ואדם אחר לחממה וקטפו כמות גדולה של קנבים. לאחר מכן עזבו את החממה, נסעו יחדיו לביתו של מסיקה במושב עוצם, ופגשו שם את העורר. העורר הגיע למקום במשאית ואז נסעו השלושה - השניים ברכב והעורר במשאית - בזה אחר זה לחממה. סמוך לשעה 15:30 העמיסו העורר ואדם נוסף את הקנבים על המשאית. העורר החל לנסוע במשאית שבה הקנבים, עד שנתפס על ידי כוח משטרה סמוך לשעה 16:00. בחיפוש שנערך במשאית נמצאו 144.75 ק"ג קנבים.

בגין מעשים אלה יוחסו לעורר עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; והסתיועות ברכב לפשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים. ביום 10.11.2015 קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לעורר; וכי נוכח עבירות הסמים המיוחסות לו קמה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). בצד זאת, בית המשפט הורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של העורר ודחה את הדיון ליום 29.11.2015. עובר למועד הדיון נוכח בא כוחו של העורר כי טרם מונה לו קצין מבחן ולכן פנה לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון. ביום 25.11.2015 דחה בית המשפט (כב' השופט נ' אבו טהה) את הבקשה מן הטעם ששירות המבחן לא ביקש דחייה מטעמו. עם תחילתו של הדיון ביום 29.11.2015 התברר כי אכן לא הוגש תסקיר בעניינו של העורר; וכי שירות המבחן ביקש לדחות את הגשת התסקיר עד ליום 21.12.2015. אף על פי כן, ביקש בא כוחו של העורר לקיים את הדיון וטען כי יש להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר לאלתר, עוד בטרם יתקבל תסקיר בעניינו. העורר הציע להשתחרר לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בביתה של בת זוגו, בפיקוחן שלה ושל אחותה. בהחלטתו מאותו היום דחה בית המשפט (כב' השופט נ' אבו טהה) את הבקשה, והורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו. נקבע כי בעבירות מהסוג המיוחס לעורר, בשים לב למסוכנות הרבה הגלומה בהן, ברירת המחדל היא מעצר עד תום ההליכים, אלא אם מתקיימות נסיבות חריגות שנמצא כי אינן מתקיימות בעניינו של העורר.

3. מכאן הערר שלפניי. ראשית טען העורר כי נפלו פגמים בהתנהלותו הדיונית של בית המשפט קמא. לגופו של עניין נטען כי שגה בית המשפט שלא הורה על שחרור העורר לחלופה שהוצעה אף מבלי שהתקבל תסקיר. כך במיוחד בשים לב להיעדרו של עבר פלילי לחובת המשיב ולחלקו המצומצם יחסית בפרשה.

המשיבה מצדה התנגדה לקבלת הערר תוך שסמכה ידיה על החלטת בית המשפט קמא, מנימוקיו. עם זאת, המשיבה לא התנגדה כי העורר יישלח לתסקיר.

4. לאחר שעיינתי בערר ושמעתי את טיעוני הצדדים, לא ראיתי להיעתר לבקשת העורר לשחררו לחלופת מעצר בשלב זה ומבלי שנערך לו תסקיר. כידוע, המסוכנות הטמונה בעבירות סמים והחשש מפני הישנות העבירות גם בתנאי מעצר בית מלא הביאו לגיבושו של הכלל שלפיו ברגיל ייעצרו נאשמים כאמור עד לתום ההליכים, אלא במקרים שבהן

מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מכך (בש"פ 2411/15 מדינת ישראל נ' דנה, פסקה 19 והאסמכתאות שם (21.4.2015)). דומה כי בשלב זה, ומבלי שהתקבל תסקיר בעניינו של העורר, לא ניתן לקבוע כי עניינו בא בגדרי המקרים המצדיקים שחרור לחלופה. עם זאת, נוכח החלטתי בעניין בן לולו שבה הוריתי לבחון את אפשרות שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבילים נוספים; בשים לב לכך שעל פניו, על פי כתב האישום, חלקו של העורר בפרשה פחות מזה של בן לולו; כמו גם העובדה שאין לחובת העורר עבר פלילי, סבורני כי יש לקבל תסקיר מעצר שבו תיבחן האפשרות לשחרר את העורר לחלופת המעצר שהוצעה על ידו, לרבות בתנאי פיקוח אלקטרוני.

5. עניינו של העורר יושב אפוא לבית המשפט המחוזי. תסקיר המבחן בעניינו של העורר יוגש לעיונו של בית המשפט המחוזי בתוך 14 ימים. ער אני לעומס הרב המוטל על שירות המבחן, אולם אם החל כבר הטיפול בעניינו עקב החלטות בית המשפט קמא, וככל שהדבר יתאפשר, יוגש התסקיר במועד מוקדם יותר. בית המשפט יקיים דיון בעניינו של העורר סמוך לאחר קבלת התסקיר ויחליט כחכמתו.

הבקשה לשחרר את העורר ללא תסקיר מעצר נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"א בטבת התשע"ו (23.12.2015).

ש פ ט